

Dokumentas atspausdintas iš teismų praktikos paieškos sistemos INFOLEX. Praktika
(www.teismupraktika.lt)

Kortelė:

1503866_RegNr_e2A-1179-265/2017

<http://www.infolex.lt/tp/1503866>

1179-265/2017

02347-2016-7

Civilinė byla Nr. e2A-

Proceso Nr. 2-43-3-

Procesinio sprendimo kategorija
(S)

1.3.6.3; 3.3.1.18.1

KLAIPĖDOS APYGARDOS TEISMAS

NUTARTIS LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

2017 m. liepos 20 d.
Klaipėda

Klaipėdos apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Mariaus Dobrovolskio, Albinos Pupeikienės, Alvydo Žerlausko (kolegijos pirmininkas ir pranešėjas),

apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo ieškovo S. V. apeliacinį skundą dėl Šilutės rajono apylinkės teismo 2017 m. balandžio 3 d. sprendimo civilinėje byloje pagal ieškovo S. V. ieškinį atsakovei Duomenys neskelbtini dėl neteisėto atleidimo iš darbo, vidutinio darbo užmokesčio ir neturtinės žalos priteisimo.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė:

I. Ginčo esmė

1. Ieškovas Šilutės rajono apylinkės teismui pateiktu ieškiniu prašė panaikinti atsakovės Duomenys neskelbtini 2016-05-12 įsakymą A4-68 (Įsakymas), pripažįstant ieškovo atleidimą neteisėtu, grąžinti jį į pirminį darbą, priteisti jam iš atsakovės vidutinio darbo užmokesčio kompensaciją nuo 2016-08-30 iki teismo sprendimo grąžinti į darbą įvykdymo dienos, 10 000 Eur neturtinės žalos atlyginimą, 5 proc. metines palūkanas nuo bylos iškėlimo teisme dienos iki teismo sprendimo visiško įvykdymo ir visas bylinėjimosi išlaidas. Nurodė, kad atsakovės Įsakymas, kuriuo, remiantis Lietuvos Respublikos darbo kodekso 136 str. 3 d. 1 ir 2 p., taikant DK 235 str. 2 d. 7 p. ir 235 str. 2

d. 11 p., ieškovas buvo atleistas iš einamų pareigų už šiurkštų darbo drausmės pažeidimą, yra neteisėtas ir neteisingas, nes jis darbo drausmės pažeidimo nepadarė, nebuvo jo neteisėtų veiksmų, kaltės ir žalos, neturėjo galiojančių drausminių nuobaudų, o jam paskirta nuobauda neproporcingai per griežta. Ieškovo nuomone, atsakovė siekė ne nustatyti, ar buvo padarytas šiurkštus jo darbo pareigų pažeidimas, o realizuoti atsakovės vadovo asmeninį tikslą susidoroti su ieškovu. Tarp šalių yra kilę keletas ginčų dėl neteisėtų drausminių nuobaudų skyrimo, kurias jis skundė. Iš ginčijamo atsakovės įsakymo matyti, kad ieškovas kaltinamas dėl tariamai neteisėtų veiksmų: pasirašymo kasos knygoje konstatuojant faktą, kad jo vadovaujama padalinio kasoje nėra pinigų, didesnės sumos nei 1 500 Eur, laikymo, pinigų laikymas ne seife, o tarp asmeninių daiktų. Ieškovas su šiais pažeidimais nesutinka ir mano, kad jokių pasekmių atsakovei nebuvo sukelta, žala nepadaryta. Ieškovas nepripažįsta neteisėtų veiksmų, jog pasirašė neteisingai suformuotoje kasos pajamų knygoje, kad yra neįnešti pinigai, kurie buvo gauti vykdant savo darbo funkciją, pinigų laikymo savo rankinėje. Neteisingai kasos knygą suformavo kitas atsakovo darbuotojas, dėl kurio klaidų dirbant tiesioginį savo darbą ir turinčiam specialių žinių buvo suvesti neteisingi kasos duomenys, kurie iškreipė faktinius duomenis. Ieškovas negali būti kaltinamas dėl kitų darbuotojų neteisėtų veiksmų atsiradusių pasekmių. Ne jis Duomenys neskelbtini medelyno pinigines lėšas apskaitė jo vadovaujamo padalinio sąskaitoje. Ieškovas visas gautas pinigines lėšas, vykdant darbines pareigas, apskaitydavo laikydamas nustatytos tvarkos, jų nepasisavino ir neketino pasisavinti, visos pinigines lėšos apskaitytos, neigiamų pasekmių nekilo. Nuo 2014 m. rudens tarp ieškovo ir atsakovės miškų urėdo V. B. vyksta nuolatiniai nesutarimai, nuolat atliekami patikrinimai ir nepagrįstai, dėl neįrodytų faktų, ieškovui skiriamos drausminės nuobaudos. Darbdavio nuolatinis spaudimas jam neleido tinkamai dirbti. Jis veikė teisėtai, nesiekė šiurkščiai pažeisti darbo pareigų ir neigiamų pasekmių darbdaviui, todėl jo veiksmų negalima kvalifikuoti kaip šiurkštų darbo pareigų pažeidimą. Ginčijame įsakyme nenurodyta, kokius nusižengimus, kuriais šiurkščiai pažeidžiama darbo tvarka, už kuriuos ieškovas atleistas pagal DK 235 str. 2 d. 11 p., jis padarė. Pagal Kasacinio teismo praktiką, net ir pripažinus darbo drausmės pažeidimą šiurkščiu, tai nereiškia, kad darbuotojui vien dėl to turėtų būti taikoma griežčiausia drausminė nuobauda - atleidimas iš darbo, nes gali būti taikyta ir švelnesnė drausminė nuobauda: pastaba ar papeikimas. Šiuo atveju konfliktinė situacija susidarė ne dėl ieškovo netinkamų pareigų atlikimo, o dėl kitų asmenų neteisėtų veiksmų ir susidėjusių aplinkybių. Atsakovės Duomenys neskelbtini 2015-03-19 įsakymu Nr. A1-51 patvirtinta atsakovės „Atskaitingų asmenų atsiskaitymo tvarka“ (toliau – Tvarka) ieškovui, kaip atsakovės Centrinio medienos ruošos, prekybos ir techninio padalinio vadovui, buvo pavesta atsakovės vardu priimti iš gyventojų pinigus ir išrašyti pinigų priėmimo kvitus už jiems parduotą turtą ar suteiktas paslaugas. Ieškovas kiekvieną dieną net po keletą kartų priiminėjo iš asmenų pinigines lėšas ir jas visuomet tinkamai apskaitė - išrašė pinigų priėmimo kvitus, pinigus įnešdavo į urėdijos banko sąskaitą. Tai, kad per dieną gaunama grynųjų pinigų suma tam tikrais atvejais į urėdijos sąskaitą įnešama dalimis, o ne iš karto, nesudaro pagrindo teigti, jog jis padarė pažeidimą. Jokiam atsakovės miškų urėdo įsakyme ar kitame teisės akte nenumatyta, per kiek kartų per dieną ieškovas gali įnešti pinigus į sąskaitą, todėl tai, kaip šią savo prievolę jis įvykdė, priklausė nuo įvairių aplinkybių, t. y.: 1) jei pinigines lėšas gaunamos vieną kartą per dieną, jos yra įnešamos atitinkamai iš karto; 2) jei asmenys sumoka pinigus jau po to, kai tą dieną ieškovas buvo įnešęs iš kitų asmenų gautas lėšas į banko sąskaitą, teko tai daryti pakartotinai, t. y. vežti lėšas į banką dar kartą, arba, nesat galimybės įnešti lėšų tą pačią dieną, tai buvo padaroma sekančią darbo dieną. Atitinkamai dienos pabaigoje, nesant galimybės gauti lėšų įnešti į banko sąskaitą, kartais atsitikdavo, kad kasoje susikaupė didesnė nei 1 500 Eur suma, tačiau viršijantys šią sumą pinigai į atsakovės banko sąskaitą patekdavo kitą darbo dieną, t. y. kai tik atsirasdavo faktinė galimybė tai atlikti. Tai neprieštarauja Tvarkos 4 p. Atitinkamai tai galiojo ir atskaitinio laikotarpio - mėnesio pabaigai. Nors minėtos atsakovės atskaitingų asmenų atsiskaitymo tvarkos 3 p. ir numato, kad atskaitingas asmuo grynuosius pinigus turi įnešti į atsakovės banko sąskaitas už einamą mėnesį iki paskutinės mėnesio dienos, tačiau dėl objektyvių priežasčių - pavyzdžiui, kuomet pinigai gaunami darbo dienos

pabaigoje ir iki banko skyriaus nespėjama nuvykti, šio reikalavimo ne visuomet pavykdavo įgyvendinti. Vertinant, ar buvo padarytas pažeidimas, minėtas 3 p. turėtų būti sistemiškai taikomas kartu su 4 p., kuris atskaitingam asmeniui suteikia galimybę viršijančias 1 500 Eur grynujų pinigų sumas į atsakovės banko sąskaitas įnešti ne vėliau kaip sekančią darbo dieną. Ieškovo, kaip padalinio vadovo, darbo krūvis pakankamai didelis, itin dažnai teko priiminėti grynąsias pinigines lėšas, todėl nepavykdavo nuvykti iki banko skyrių, kuomet papildomai teko tvarkyti ir kitus darbo reikalus, ypač darbo dienos pabaigoje. Todėl atsakovė ieškovui keliamų reikalavimų vykdymą turėjo vertinti lanksčiai ir neformaliai, atsižvelgiant į objektyvias ieškovo galimybių ribas ir tai, ar jis sugebėjo įgyvendinti pagrindinį tikslą - užtikrinti lėšų apskaitą bei saugojimą. Darbdavys neturėjo pagrindo jam kelti pretenzijų dėl atsiskaitymo tvarkos vykdymo, nes jis savo pareigas atliko atsakingai ir rūpestingai, visas pinigines lėšas apskaitė, jų nepasisavino. Buhalterė neteisingai suformavo padalinio kasos knygą, neteisingai apskaitė kasos knygą ir suklaidino dėl lėšų likučio kasoje, todėl turi būti vertinami jos, o ne ieškovo veiksmai ir atsakomybė. Ieškovo veiksmai neturi šiurkštaus darbo drausmės pažeidimo sudėties, todėl jis turi teisę prašyti būti gražintu į pirmesnę darbą, kuri dirbo daug metų (DK 300 str. 3 d.), reikalauti vidutinio darbo užmokesčio už visą pravaikštos laikotarpį nuo 2016-08-30 iki gražinimo į darbą įvykdymo dienos. Neteisėtai atleidus ieškovą už tariamai DK 235 str. 2 d. 7 p. numatyto pažeidimo padarymą jis patyrė didelį sukrėtimą, nusivylimą atsakove. Ieškovas buvo padalinio vadovas, o atsakovė, atlikdama prieš jį neteisėtus veiksmus, susijusius su tariamo pažeidimo fiksavimu, taip pažemino jį ir jo autoritetą prieš kitus darbuotojus, todėl jis patyrė išgyvenimus, kurie teismo turi būti įvertinti atitinkama neturtinės žalos suma pinigais (DK 250 str., CK 6.250 str.). Atsakovė yra atsakinga, kad ieškovas nuo 2014 m. rudens yra nepagrįstai terorizuojamas, psichologiškai verčiamas išeiti iš darbo, o savo noru jam nepasitraukiant, yra įvairiais būdais bandomas pašalinti drausminių nuobaudų taikymo metodais. Dėl to ieškovas patiria nuolatinį spaudimą, savivertės sumažėjimą ir yra psichologiškai pažeidžiamas. Gavęs neturtinės žalos atlyginimą jis galės skirti piniginių lėšų psichologinei specialistų pagalbai, saviugdai ir palaipsniui bent iš dalies kompensuoti patirtus neigiamus išgyvenimus. Kadangi pažeidimai trunka du metus, yra daromi sistemingai ir piktybiškai, o atsakovė leidžia šiems pažeidimams plėtotis, todėl ieškovas savo patirtą neturtinę žalą įvertina 15 000 Eur suma, kuri yra proporcinga atsakovės turtinei padėčiai.

2. Atsakovė Duomenys neskelbtini atsiliepime su pareikštu ieškiniu nesutiko ir prašė jį atmesti kaip nepagrįstą bei priteisti iš ieškovo visas atsakovės patirtas bylinėjimosi išlaidas. Atsiliepime nurodė, kad ieškovas buvo atsakovės Centrinio medienos ruošos, prekybos ir techninio padalinio viršininkas. Jis buvo atsakingas inter alia už grynujų pinigų apsaugą, jų įnešimą į urėdijos sąskaitą, už teisingą ir savalaikį apskaitos vedimą, pristatymą urėdijos tarnyboms, dokumentų išrašymą, savalaikį formų užpildymą bei jose pateiktų duomenų teisingumą. 2016 m. balandžio mėn. per klaidą buhalterija neteisingai užskaitė Duomenys neskelbtini medelyno įneštus grynuosius pinigus ir juos priskyrė Centriniam medienos ruošos, prekybos ir techniniam padaliniui. 2016-04-28 buhalterė D. V. siuntė ieškovui 2016-04-28 suformuotą balandžio mėn. kasos knygos išrašą dėl likučio suderinimo ir grynujų pinigų įnešimo. Ieškovas pastabų dėl kasos knygoje nurodytų grynujų pinigų gavimo ir grynujų pinigų sumų įnešimo į banką nepateikė ir 2016-05-04 savo parašu patvirtino, kad Centrinio medienos ruošos, prekybos ir techninio padalinio kasoje 2016-04-29 grynujų pinigų nėra. 2016-05-05 patikrinus visų padalinių pinigų priėmimo kvitus paaiškėjo, jog per klaidą 2015-04-18 įnešta į banką 1 919 Eur suma buvo priskirta ne Duomenys neskelbtini medelynui, bet Centriniam medienos ruošos, prekybos ir techniniam padaliniui. Padarius atitaisymus paaiškėjo, kad Centrinio medienos ruošos, prekybos ir techninio padalinio kasoje turi būti už balandžio mėn. gautų, bet į banko sąskaitą neįneštų grynujų pinigų. 2016-05-06 komisijai nuvykus į Centrinį medienos ruošos, prekybos ir techninį padalinį paaiškėjo, kad jo seife grynujų pinigų nėra. Pagal grynujų pinigų priėmimo kvitus gegužės mėn. kasoje 2016-05-06 inventorizacijos atlikimo metu turėjo būti 1 299,51 Eur. Ieškovas šią pinigų sumą turėjo atskirame voke ir pateikė iš savo rankinės motyvuodamas tuo, kad veža į banką įnešti pinigus. Nors keletą

kartų ieškovo buvo klausama, ar neturi daugiau grynųjų pinigų, tik nurodžius, kad trūksta pinigų už balandžio mėn. 1 872,54 Eur sumai, ieškovas šiuos pinigus taip pat pateikė apžiūrai, tačiau jie buvo traukiami iš įvairių ieškovui priklausančių asmeninių daiktų, t. y. rankinės, kišenių, voko. Komisija konstatavo faktą, kad seife pinigų nėra, o pinigai buvo pateikti inventorizacijos metu. Surašius aktą ir nurodžius trūkumą 1 872,54 Eur sumoje, ieškovas aktą atsisakė pasirašyti. Po inventorizacijos nustatytą pinigų trūkumą už balandžio mėnesį ir per gegužės mėnesį surinktus grynuosius pinigus pagal turimus pinigų priėmimo kvitus 2016-05-06 ieškovas įnešė į banką. Išanalizavus balandžio mėn. grynųjų pinigų gavimus ir įnešimus, nustatyta, kad kasoje buvo laikomos sumos, viršijančios 1 500 Eur sumą. Paminėtos datos bei gautos ir įneštos grynųjų pinigų sumos paneigia ieškovo teiginius, kad neva dėl didelio darbo krūvio ir to, kad grynuosius pinigus gaudavo kelis kartus per dieną, grynųjų pinigų negalėjo laiku įnešti į urėdijos sąskaitą. 2016-05-06 Komisijai atliekant inventorizaciją, 3 172,04 Eur dydžio grynųjų pinigų suma nebuvo rasta padalinio seife, ieškovas net nežinojo tikslios sumos, kurios nebuvo įnešęs į banką už 2016 m. balandžio mėn., t. y., darytina išvada, kad jis nesiruošė važiuoti į banką ir įnešti turimų grynųjų pinigų, todėl neturėjo jokio teisėto pagrindo laikyti pas save grynuosius pinigus. Ieškovas buvo ne tik Centrinio medienos ruošos, prekybos ir techninio padalinio vadovas, bet ir materialiai atsakingas asmuo, todėl jam taikytini griežtesni atidumo, atsargumo bei rūpestingumo reikalavimai. Jis nevykdė atsakovės lokaliniuose teisės aktuose jam priskirtų pareigų – pats ieškovas neneigia ir neginčija, kad pasirašė neteisėtai suformuotą kasos knygą, atsakovės administracijos neinformavo apie Centrinio medienos ruošos, prekybos ir techninio padalinio kasoje esantį grynųjų pinigų likutį, laiku neįnešė grynųjų pinigų į Urėdijos sąskaitą, laikė Centrinio medienos ruošos, prekybos ir techninio padalinio kasoje didesnes nei 1 500 Eur dydžio pinigų sumas. Ieškovas, kaip sąžiningas, tinkamai atliekantis grynųjų pinigų apskaitą darbuotojas, privalėjo pastebėti, kad kasoje yra 1 872,54 Eur dydžio pinigų suma, todėl teigtina, kad jis netinkamai apskaitė ir saugojo grynuosius pinigus (didelis neatsargumas ir nerūpestingumas), arba žinodamas apie buhalterijos klaidą ir ją pasinaudodamas galimai siekė pasisavinti 872,54 Eur sumą (neteisėta tyčia). Grynuosius pinigus priima, kvitus išrašo ir į banką įneša materialiai atsakingas asmuo, šiuo atveju, ieškovas. Tik jis tiksliai žino, kiek gavo pinigų ir kiek įnešė bei kiek turėjo įnešti. Buhalterija tikslius duomenis gali patikrinti tik pasibaigus ataskaitiniam mėnesiui, kai yra suvedami visi pinigų priėmimo kvitai ir bankiniai pavedimai, todėl nesutiktina su ieškovo pozicija, kad dėl padaryto pažeidimo kalti kiti asmenys ar „susidėjusios aplinkybės“. Ieškovas keistai pripažįsta, kad jam neva buvo kilę įtarimų dėl įneštų pinigų kiekio, bet jis nieko nedarė ir situacijos nesiaiškino. Už 200 Eur pinigų sumos neįnešimą į urėdijos sąskaitą ieškovui jau 2015-05-13 atsakovės urėdo įsakymu Nr. A4-50 buvo skirta drausminė nuobauda – pastaba. Ieškovui dėl atsakovės priimamų įsakymų dėl veiklos organizavimo jokių pastabų ir pasiūlymų neteikė. Jam esant laikinai nedarbingu jo funkcijas atliekantiems darbuotojams dėl nustatytos darbo tvarkos vykdymo problemų nekilo. Nesutinka, kad ieškovas negalėjo būti atleistas pagal DK 136 str. 3 d. 1 p., nes jam per 12 mėnesių laikotarpį buvo skirtos šios drausminės nuobaudos: atsakovės urėdo 2015-05-13 įsakymu Nr. A4-50 (už tokį patį pažeidimą), 2015-06-11 įsakymu Nr. A4-65 ir 2015 m. spalio 2 d. įsakymu Nr. A4-133. Nesutinka, kad ginčijamu įsakymu ieškovui buvo paskirta per griežta drausminė nuobauda, nes: 1) 2015-05-13 atsakovės urėdo įsakymu Nr. A4-50 ieškovui už tokį patį pažeidimą, tik ženkliai mažesnės 200 Eur sumos neįnešimą į urėdijos sąskaitą jau buvo skirta švelnesnė nuobauda – pastaba, tačiau ieškovas išvadų nepadarė ir savo požiūrio į darbą nepakeitė; 2) ginčijama drausminė nuobauda buvo skirta net už kelis darbo drausmės pažeidimus. Dėl grynųjų pinigų laiku neįnešimo į urėdijos sąskaitą, odometrų neatitikimo kelionės lapuose, netinkamo kelionės lapų bei kontrolės sistemos duomenų pildymo taip pat buvo nubausti ir kitų atsakovės girininkijų darbuotojai, todėl nesutinka, kad ieškovas buvo persekiojamas. Ieškovui pagrįstai bei teisėtai buvo skirta drausminė nuobauda – atleidimas iš darbo, be to, jis netinkamai atliko paskirtas darbo funkcijas, dėl ko jam buvo taikyta ne viena drausminė nuobauda, ieškovas yra praradęs pasitikėjimą, todėl atsakovė prašo jo negrąžinti į darbą ir nepriteisti jam kompensacijos už priverstinę pravaikštą bei neturtinės žalos. Ieškovas nepateikė

argumentų, kodėl, netgi jeigu darbo sutarties nutraukimas būtų pripažintas neteisėtu, jo patirta skriauda yra tokia, kad įprastomis priemonėmis ginant jo teises ji nebūtų teisingai atlyginta, o jo nurodomos aplinkybės nesudaro pagrindo teigti, kad dėl jų ieškovas galėjo patirti kokią nors neturtinę žalą.

II. Pirmosios instancijos teismo sprendimo esmė

3. Šilutės rajono apylinkės teismo 2017 m. balandžio 3 d. sprendimu ieškinį atmetė. Priteisė iš ieškovo S. V. 1950 Eur bylinėjimosi išlaidų Generalinės miškų urėdijos prie aplinkos ministerijos Valstybės įmonės Duomenys neskelbtini.

3.1. Nurodė, kad nagrinėjamu atveju neįrodytas turto pasisavinimo ieškovo veiksmais faktas, nenustatytos visos drausminės atsakomybės sąlygos, reikalingos drausminei atsakomybei pagal DK 235 straipsnio 2 dalies 7 punktą atsirasti.

3.2. Teismas konstatavo, jog atsakovė įrodė, jog yra pakankamas pagrindas spręsti, kad yra visos drausminės atsakomybės sąlygos, ir pripažinti, jog ieškovas pažeidė atsakovės Tvarką, Pareiginius nuostatus bei kitus lokalius atsakovės teisės aktus, nesielgė sąžiningai ir teisingai, padarė darbo pareigų pažeidimą, lėmusį darbdavio pasitikėjimo praradimą, kuris pripažintinas šiurkščiu, be to, jam per paskutinius dvylika mėnesių jau buvo taikytos drausminės nuobaudos. Teismas sprendė, kad atsakovė turėjo teisinį pagrindą taikyti ieškovui drausminę atsakomybę – DK 235 straipsnio 2 dalies 11 punkto pagrindu skirti ieškovui griežčiausią drausminę nuobaudą – atleidimą iš darbo (DK 136 straipsnio 3 dalis 1, 2 punktai, 237 straipsnio 1 dalies 3 punktas).

3.3. Teismo nuomone, ieškovui paskirta drausminė nuobauda – atleidimas iš darbo – yra adekvati jo padarytiems darbo drausmės pažeidimams, drausminė nuobauda nėra per griežta, todėl nėra pagrindo ją panaikinti.

III. Apeliacinio skundo ir atsiliepimo į apeliacinį skundą argumentai

4. Apeliantas pateikė skundą, juo prašo panaikinti Šilutės rajono apylinkės teismo 2017 m. balandžio 3 d. sprendimą ir priimti naują sprendimą - ieškovo ieškinį patenkinti: panaikinti 2016 m. gegužės mėn. 12 d. įsakymą A4-68, „Dėl atleidimo iš einamų pareigų už šiurkštų darbo drausmės pažeidimą”, pripažįstant ieškovo S. V. atleidimą neteisėtu; priteisti vidutinio darbo užmokesčio kompensaciją nuo 2016-08-30 iki teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos (DK 300 str. 4 d.) ir 6 mėnesių išieitinę kompensaciją (DK 140 str.); priteisti ieškovui iš atsakovės 10 000 Eur neturtinės žalos atlyginimui; priteisti iš atsakovės *Duomenys neskelbtini* ieškovui 5 procentų dydžio palūkanas, skaičiuojamas nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo sprendimo iki visiško įvykdymo; priteisti iš atsakovės VĮ Šilutės miškų urėdija ieškovo S. V. patirtas bylinėjimosi išlaidas.

4.1. Apeliantas nurodo, kad teismas priimtame sprendime padarė išvadą, jog apeliantas padarė šiurkštų darbo drausmės pažeidimą, nustatytą DK 235 straipsnio 2 dalies 7 punkte, numatančiame, kad šiurkščiu darbo drausmės pažeidimu laikomos veikos, turinčios vagystės, sukčiavimo, turto pasisavinimo arba iššvaistymo, neteisėto atlyginimo paėmimo požymių, nors už šias veikas darbuotojas ir nebuvo traukiamas baudžiamojon ar administracinėn atsakomybėn. Tikina, kad teismas šios išvados faktiškai nemotyvavo.

4.2. Apelianto nuomone, teismui visgi padarius išvadą, kad apelianto atliktų veiksmų visuma ir asmens santykis su atliktais veiksmais atitinka drausminio pažeidimo esmę, teismas turėjo atsižvelgti į kasacinio teismo praktiką, kurioje yra nustatyta, kad, net ir pripažinus darbo drausmės pažeidimą šiurkščiu, nereiškia, kad darbuotojui vien dėl to turėtų būti taikoma griežčiausia drausminė nuobauda - atleidimas iš darbo.

4.3. Teismas visiškai nevertino įrodymų visumos ir tų aplinkybių, kad apelianto atleidimo iš darbo metu tarp darbuotojo ir įmonės vadovo buvo susiklostę įtempti santykiai, apeliantui buvo paskirtos neteisėtos drausminės nuobaudos, apeliantas vadovo priimtus sprendimus apskundė, todėl

su juo buvo siekiama susidoroti. Pateiktus įrodymus vertindamas tik atsakovės naudai, nevertindamas įrodymų visumos, teismas padarė nepagrįstas ir neteisėtas išvadas dėl tariamai padaryto darbo drausmės pažeidimo.

5. Atsakovė su skundu nesutinka, prašo jo netenkinti.

5.1. Nurodo, jog Ieškovui skirta drausminė nuobauda – atleidimas iš darbo ne tik pagal Lietuvos Respublikos darbo kodekso 235 straipsnio 2 dalies 7 punktą, bet ir pagal DK 235 straipsnio 2 dalies 11 punktą bei Darbo kodekso 136 straipsnio 3 dalies 1 punktą.

5.2. Mano, kad ieškovui paskirta proporcinga drausminė nuobauda.

IV. Apeliacinės instancijos teismo nustatytos bylos aplinkybės, teisiniai argumentai ir išvados

Apeliacinis skundas netenkintinas.

6. Bylos nagrinėjimo apeliacine tvarka ribas sudaro skundo faktinis ir teisinis pagrindas bei patikrinimas, ar nėra absoliučių sprendimo (nutarties) negaliojimo pagrindų (CPK 320 straipsnio 1 dalis). Esant šiai aplinkybei apeliacinės instancijos teismas tikrina teismo sprendimo teisėtumą ir pagrįstumą dėl apskųstos dalies ir analizuoja tik apeliaciniame skunde nurodytus argumentus. Šiuo nagrinėjimu atveju absoliučių sprendimo negaliojimo pagrindų apeliacinės instancijos teismas nenustatė (CPK 329 straipsnis).

Dėl žodinio bylos nagrinėjimo

7. Pagal bendrąją CPK įtvirtintą taisyklę apeliacinis skundas nagrinėjamas rašytinio proceso tvarka (CPK 321 straipsnio 1 dalis). Jis gali būti nagrinėjamas žodinio proceso tvarka, kai bylą nagrinėjantis teismas pripažįsta, kad žodinis nagrinėjimas yra būtinas (CPK 322 straipsnis). Iš paminėtų teisės normų akivaizdu, kad apeliacinio skundo nagrinėjimo tvarkos pasirinkimas yra bylą nagrinėjančio teismo diskrecija spręsti šį klausimą savo nuožiūra (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015-07-03 nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-436-611/2015). Teisėjų kolegija mano, kad žodinis bylos nagrinėjimas nėra būtinas, nes nagrinėjamos bylos apeliaciniame skunde išnagrinėti reikšmingos faktinės ir teisinės bylos aplinkybės aiškios, proceso dalyviai savo poziciją yra išsamiai išdėstę procesiniuose dokumentuose.

Dėl įrodymų prijungimo

8. Pažymėtina, kad apeliantas Klaipėdos apygardos teismui 2017 m. liepos 19 d. pateikė prašymą priteisti bylinėjimosi išlaidas. Atsižvelgiant į tai, kad minėtas prašymas teismui pateiktas pavėluotai, jau po bylos išnagrinėjimo iš esmės apeliacinės instancijos teisme pabaigos, 2017 m. birželio 22 d. nutartimi atidėjus procesinio sprendimą priėmimą ir paskelbimą atsisakytina prie bylos prijungti pateiktą prašymą.

Faktinės bylos aplinkybės

9. Remiantis bylos duomenimis, nustatyta, kad vadovaujantis atsakovės 2015 m. kovo 19 d. įsakymu Nr. A1-51 patvirtintomis taisyklėmis dėl „Dėl atskaitingų asmenų paskyrimo“ numatyta, kad atskaitingi asmenys, turintys teisę priimti iš gyventojų grynus pinigus ir išrašyti pinigų priėmimo kvitus už jiems parduotą turta, suteiktas paslaugas, privalo pinigus įnešti į įmonės nurodytą banko sąskaitą pagal pinigų priėmimo kvitus. Pinigų gavimą įrodančius dokumentus perduoda įmonės buhalterei atskaitiniam mėnesiui pasibaigus, bet ne vėliau iki sekančio mėnesio 5 d. (2 p.), grynuosius pinigus privalo įnešti į urėdijos sąskaitas bankuose už einamąjį mėnesį iki paskutinės mėnesio dienos (3 p.); padalinių kasose negali būti laikomos didesnės sumos kaip 1 500

Eur, viršijančios 1 500 Eur ne vėliau kaip sekančią darbo dieną įnešamos į urėdijos banko sąskaitas (4 p.), grynųjų pinigų operacijas atliekantis atskaitingas asmuo atsako už grynųjų pinigų limitų viršijimą, priimtų pinigų neteisingą saugojimą, bei patirtus padalinio kasos trūkumus ar susidariusį grynųjų pinigų perteklių (5 p.), gryniesiems pinigais padalinio kasoje privalo būti saugojami padalinio seife (6 p.). Atsakovės miškų urėdo 2015-12-30 įsakymu Nr. A1-191 „Dėl pareiginių nuostatų patvirtinimo“ patvirtintuose pareiginiuose nuostatuose (toliau – Pareiginiai nuostatai) nurodyta, kad ieškovas užtikrina grynųjų pinigų apsaugą, bei jų įnešimą į urėdijos sąskaitą (4.6. p.), atsako už teisingą ir savalaikį apskaitos vedimą, pristatymą urėdijos tarnyboms, dokumentų išrašymą užpajamuojant ir parduodant pagamintą produkciją, už visų pateiktų duomenų teisingumą (11.5. p.); savalaikį formų užpildymą bei jose pateiktų duomenų teisingumą (11.11. p.), tinkamą kitų jam pavestų pareigų vykdymą (11.15 p.). Be to, kiti atsakovės teisės aktai įpareigoja ieškovą: pagal 2005-11-25 VĮ Šilutės miškų urėdijos darbo tvarkos taisyklių (toliau – Darbo tvarkos taisyklės) 9.1.6. p. tinkamai atlikti skirtą darbą; pagal Visiškos individualinės materialinės atsakomybės sutarties Nr. 154 1 d. c papunktį - tvarkyti jam patikėtų materialinių vertybių apskaitą, nustatyta tvarka rengti ir teikti prekinės, pinigines ir kitas ataskaitas apie šių materialinių vertybių judėjimą ir likučius.

Dėl apeliacinio skundo argumentų

10. Byloje kilo DK 136 ir 235 straipsnių taikymo, teismo teisės vertinti ir spręsti dėl šiurkštaus darbo drausmės pažeidimo klausimai.

11. Apeliantas skunde didelį dėmesį skiria ieškovo atleidimo iš darbo DK 235 straipsnio 2 dalies 7 punkto pagrindu analizei. Apeliantui neaišku, ką nusprendė pirmosios instancijos teismas minėto pagrindo kontekste. Teisėjų kolegija pirmiausia pažymi, jog nors pirmosios instancijos teismas ir nenustatė drausminės atsakomybės sąlygų, reikalingų drausminei atsakomybei pagal DK 235 straipsnio 2 dalies 7 punktą atsirasti, tačiau teisėjų kolegija akcentuoja, kad pirmosios instancijos teismas motyvuojamojoje dalyje, kuri yra sprendimo sudedamoji dalis (CPK 270 straipsnio 4 dalis), nedviprasmiškai konstatavo, kad atsakovė pagrįstai ieškovą atleido ne tik pagal DK 235 straipsnio 2 dalies 7 punktą, bet ir pagal DK 235 straipsnio 2 dalies 11 punktą bei DK 136 straipsnio 3 dalies 2 punktą. Kasacinio teismo pažymėta, kad tokiais atvejais, kai darbuotojas atleistas iš darbo už šiurkštų darbo drausmės pažeidimą ir byloje nustatomi konkretūs darbuotojo neteisėti veiksmai arba neveikimas, teismas juos vertina, kvalifikuoja ir sprendžia, ar jie atitinka DK 235 straipsnyje nustatyto šiurkštaus darbo pažeidimo sąvoką ir ar sudaro pagrindą nutraukti darbo sutartį pagal DK 136 straipsnio 3 dalies 2 punktą, nepriklausomai nuo to, pagal kurį DK 235 straipsnio 2 dalies punktą kaip šiurkštų darbo pareigų pažeidimą juos kvalifikavo darbdavys. Teismo prerogatyva yra kvalifikuoti ir spręsti, ar darbuotojas padarė šiurkštų darbo drausmės pažeidimą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus 2011 m. lapkričio 8 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-424/2011; Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus 2013 m. balandžio 26 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-275/2013). Taigi tuo atveju, jei darbdavys netinkamai ir / ar netiksliai nurodė DK straipsnį, tačiau šiurkštus darbo drausmės pažeidimas buvo padarytas (DK 235 straipsnis), laikytina, kad darbdavys pagrįstai ir teisėtai taikė drausminę atsakomybę.

12. Tęsiant ieškovo atleidimo iš darbo (ne)teisėtumo analizę svarbu tai, jog darbuotojas privalo laikytis ne tik darbo sutartyje ar vidaus tvarkos taisyklėse nustatytų reikalavimų, bet ir dirbti dorai bei sąžiningai, laikytis įstatymų ir darbo drausmės, tausoti darbdavio turtą, laikytis protingumo, teisingumo ir sąžiningumo principų, nepažeisti darbdavio teisių ir įstatymų saugomų interesų (DK 35, 228 straipsniai) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. sausio 3 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-107/2013). Visiškos individualinės materialinės atsakomybės sutarties Nr.154 1 dalies c papunktyje nurodyta, kad ieškovas privalo „tvarkyti jam patikėtų materialinių vertybių apskaitą, nustatyta tvarka rengti ir teikti prekinės, pinigines ir kitas ataskaitas apie šių

materialinių vertybių judėjimą ir likučius“. Nagrinėjamu atveju nustatyta, to iš esmės neginčija ir apeliantas, jog 2016 m. balandžio 28 d. buhalterė D. V. siuntė ieškovui 2016 m. balandžio 28 d. suformuotą kasos knygos išrašą dėl likučio suderinimo ir grynųjų pinigų įnešimo. Ieškovas pastabų dėl kasos knygoje nurodytų grynųjų pinigų gavimo ir grynųjų pinigų sumų įnešimo į banką nepateikė ir 2016 m. gegužės 4 d. savo parašu patvirtino, kad Centrinio medienos ruošos, prekybos ir techninio padalinio kasoje 2016 m. balandžio 29 d. grynųjų pinigų nėra. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad buhalterijai pateikus suformuotą kasos knygą bei ieškovui parašu patvirtinus, kad Centrinio medienos ruošos, prekybos ir techninio padalinio kasoje 2016 m. balandžio 29 d. grynųjų pinigų nėra, Centrinio medienos ruošos, prekybos ir techninio padalinio kasoje turėjo būti 1 872,54 Eur dydžio pinigų suma. Paminėtina, kad ieškovo pareiginės nuostatos leidžia teigti, kad ieškovas apie šią sumą privalėjo žinoti. Manytina, kad sąžiningas, darbdaviui lojalus, tinkamai atliekantis grynųjų pinigų apskaitą darbuotojas privalėjo pastebėti, kad kasos likutis (žinomas ieškovui) su buhalteriniais duomenimis nesutampa ir kasoje turi būti 1 872,54 Eur dydžio pinigų suma. Kaip nurodo atsakovė, jos darbo specifika lemia tai, kad buhalterija tikslus duomenis gali patikrinti tik pasibaigus atskaitiniam mėnesiui, kai yra suvedami visi pinigų priėmimo kvitai ir bankiniai pavedimai. Tuo tarpu grynuosius pinigus priima, kvitus išrašo ir į banką įneša materialiai atsakingas asmuo – ieškovas, kuriam privalo būti žinomi kiekvienos dienos piniginiai srautai. Dėl to ieškovas nepagrįstai nurodo, kad dėl padaryto pažeidimo yra kalti kiti asmenys ar „susidėjusios aplinkybės“.

13. Atsakovo Atskaitingų asmenų atsiskaitymo tvarkos, patvirtintos atsakovės urėdo 2015 m. kovo 19 d. įsakymu Nr. A1-51 „Dėl atskaitingų asmenų paskyrimo“ (Tvarkos) skyriaus „Atskaitingi asmenys, turintys teisę priimti iš gyventojų grynus pinigus ir išrašyti pinigų priėmimo kvitus už jiems parduotą turtą, suteiktas paslaugas, privalo“ „grynuosius pinigus privalo įnešti į urėdijos sąskaitas bankuose už einamąjį mėnesį iki paskutinės mėnesio dienos“ (3 punktas); be to, „grynųjų pinigų operacijas atliekantis atsakingas asmuo materialiai atsako už grynųjų pinigų limitų viršijimą, priimtų pinigų neteisingą saugojimą, bei patirtus padalinio kasos trūkumus ar susidariusį grynųjų pinigų perteklių“ (Tvarkos 5 punktas). Pareiginiuose nuostatuose nurodyta, kad ieškovas „užtikrina grynųjų pinigų apsaugą, bei jų įnešimą į urėdijos sąskaitą“ (4.6. punktas). Taigi, priešingai nei nustatyta Tvarkoje, ieškovas neįnešė už einamąjį balandžio mėnesį 1 872,54 Eur pinigų sumos. Šios piniginių lėšos buvo įneštos tik po atliktos inventorizacijos – 2016 m. gegužės 6 d. Negalima nepaminėti to, kad ieškovas, privalėdamas žinoti piniginius srautus, suprato, kad pagal buhalteriniais duomenimis pas jį seife negali būti pinigų, todėl pinigus laikė savo rankinėje, tačiau jokių klausimų vadovybei ar buhalterijai nekėlė.

14. Pirmosios instancijos teismas pagrįstai nustatė, jog ieškovo padalinio kasoje buvo laikomos sumos, viršijančios 1 500 Eur sumą, pvz.: 2016-04-06 grynųjų pinigų likutis 2 537,35 Eur (per 2016-04-07 gauta 654,70 Eur) tik 2016-04-08 į banką įnešta 2 000 Eur. Per 2016-04-08 buvo gauta dar 464,86 Eur ir likutis 2016-04-08 sudarė 1 656,91 Eur; 2016-04-11 grynųjų pinigų likutis – 2 955,70 Eur, 2016-04-11 įnešta tik 1 192,05 Eur, t. y. 2016-04-12, neįskaičiuojant tą dieną gautų pinigų, kasoje liko 1 763,65 Eur; 2016-04-18 pinigų likutis – 2 680,99 Eur, 2016-04-19 įnešta tik 1 089,60 Eur, t. y. neįskaičiuojant 2016-04-19 gautų pinigų, kasoje liko 1 591,39 Eur; 2016-04-20 grynųjų pinigų likutis – 2 972,61 Eur, 2016-04-21 įnešta tik 1 318,61 Eur, t. y. neįskaičiuojant 2016-04-21 gautų pinigų, kasoje liko 1 653,75 Eur; 2016-04-22 grynųjų pinigų likutis – 2 886,78 Eur, 2016-04-25 įnešta tik 873,94 Eur, t. y. neįskaičiuojant 2016-04-25 gautų pinigų, kasoje liko 2 012,84 Eur; 2016-04-25 grynųjų pinigų likutis 2 602,46 Eur, 2016-04-26 įnešta tik 560,47 Eur, t. y. neįskaičiuojant 2016-04-26 gautų pinigų, kasoje liko 2 041,99 Eur. Taigi, šie duomenys patvirtina, kad ieškovas, kaip atskaitingas asmuo, savo padalinio kasoje ne kartą laikė didesnes kaip 1 500 Eur bei viršijančios 1 500 Eur sumos ne vėliau kaip sekančią darbo dieną neįnešdavo į atsakovės banko sąskaitą, tuo pažeisdamas Tvarkos 4 punktą. Ieškovo teiginiai apie jo, kaip padalinio vadovo, didelį darbo krūvį vertintini kaip deklaratyvūs. Byloje nenustatyta jokių apelianto pasiūlymų, tvarkos pakeitimų, ar kitų lokalių teisės aktų pakeitimo inicijavimo (CPK 12, 178 straipsniai). Darbo krūvis ir pareiginė bei kt. taisyklės ar kiti teisės aktai nesuteikia darbuotojui

teisės daryti tęstinius pažeidimus ir / ar neatlikti savo tiesioginių darbo funkcijų (Tvarkos 3 punktas).

15. Paminėtina ir tai, jog atsakovės 2016-05-06 įsakymu Nr. A1-69) Komisija 2016-05-06 patikrino Centrinį medienos ruošos, prekybos ir techninį padalinio seifą ir nustatė, kad jame nėra grynujų pinigų. Pagal grynujų pinigų priėmimo kvitus gegužės mėn. kasoje 2016-05-06 inventorizacijos metu turėjo būti 1 299,51 Eur suma. Ieškovas šią pinigų sumą turėjo atskirame voke ir pateikė iš savo rankinės motyvuodamas tuo, kad juos veža įnešti į atsakovės banko sąskaitą. Atsakovės Komisijai kelis kartus paklausus, ar neturi daugiau atsakovės grynujų pinigų, atsakė, kad neturi, ir tik kuomet jam pranešė, jog trūksta 1 872,54 Eur grynujų pinigų sumos už balandžio mėnesį, ieškovas šiuos pinigus taip pat pateikė apžiūrai, juos ieškovas traukė iš įvairių savo asmeninių daiktų - rankinės, kišenių, voko. Tik po inventorizacijos – 2016-05-06 nustatytą pinigų trūkumą už 2016 m. balandžio ir per gegužės mėnesius ieškovas įnešė į banką. Taigi ieškovas, nelaikydamas pinigų seife, pažeidė Tvarkos 6 punkto reikalavimus, kuriame nurodyta, kad „grynieji pinigai padalinio kasoje privalo būti saugojami padalinio seife [...]“. Apelianto teiginiai apie tai, kad jis kaip tik tuo metu vežė pinigus į banką, neįtikina. Tai prieštarauja jo paties pateiktai jo darbo su gryniaisiais pinigais specifikai ir logikai: viena vertus, ieškovas minėjo, kad siekiant nepertraukiamai vykdyti piniginę apyvartą ir atmesti grąžą piniginių lėšų davėjui, kasoje buvo būtinos piniginės lėšos. Kita vertus, Komisijai 2016-05-06 atliekant patikrinimą, jokių lėšų seife nebuvo ir ši aplinkybė iš esmės prieštarauja jo pačiai nurodytai darbo specifikai ir neatitinka jo paties paaiškinimų.

16. Kitas šios bylos aspektas tas, kad ieškovui per dvylikos mėnesių laikotarpį buvo skirtos šios drausminės nuobaudos: 2015 m. gegužės 13 d. atsakovės urėdo įsakymu Nr. A4-50 buvo skirta drausminė nuobauda – pastaba už tai, kad ieškovas laiku neįnešė grynujų pinigų į atsakovės sąskaitą, tuo pažeisdamas nustatytą darbo tvarką. 2015 m. birželio 11 d. atsakovės urėdo įsakymu Nr. A4-65 buvo skirta drausminė nuobauda – pastaba už tai, kad netinkamai pildė jam priskirto automobilio Duomenys neskelbtini kelionės lapus, netinkamai pildė transporto kontrolės sistemoje duomenis, dėl ko kelionės lapuose neteisingai apskaitytas kuro kiekis. 2015 m. spalio 2 d. įsakymu Nr. A4-133 ieškovui buvo skirta drausminė nuobauda – papeikimas už tai, kad nekontroliavo savo pavaldžių darbuotojų atliekamų veiksmų, nesiaiškino kelionės lapuose daromų taisymų priežasčių, nustačius neatitikimus kuro likučių pagal kelionės lapus ir pagal faktą nesiėmė jokių veiksmų nustatytiems pažeidimams išsiaiškinti, perrašė kelionės lapus, sudarydamas prielaidas netinkamai vykdyti kuro apskaitą ir kuro nurašymą Urėdijoje. Aptartos drausminės nuobaudos ieškovo atleidimo iš darbo metu buvo galiojančios. Pažymėtina, kad S. V. pastarąją nuobaudą apskundė Darbo ginčų komisijai, kuri 2015-12-07 sprendimu Duomenys neskelbtini 2015-10-02 įsakymą Nr. A4-133 dėl drausminės nuobaudos skyrimo panaikino. Šilutės rajono apylinkės teismas 2017-04-11 sprendimu minėtą Darbo ginčų komisijos sprendimą panaikino, tačiau S. V. šį teismo sprendimą apskundė ir byla su S. V. apeliaciniu skundu perduota nagrinėti Klaipėdos apygardos teismui.

17. Teisėjų kolegija pažymi, kad 11–14 punkte nurodyti pažeidimai: ieškovas pasirašė neteisingai suformuotą kasos knygą, patvirtindamas, kad 2016 m. balandžio mėnesio grynujų pinigų likutis yra lygus nuliui eurų bei neinformavo atsakovės administracijos apie tai, kad 2016 m. balandžio mėnesio faktinis pinigų likutis kasoje yra 1 872,54 Eur; ieškovas neįnešė balandžio mėnesį gautų ir likusių grynujų pinigų iki 2016 m. balandžio 30 d.; kasoje buvo laikomos didesnės nei 1 500 Eur dydžio pinigų sumos; grynieji pinigai nebuvo laikomi seife; padaryti dar galiojant anksčiau nurodytoms drausminėms nuobaudoms, todėl konstatuotina, kad tokie ieškovo kaip padalinio vadovo veiksmai pagrįstai ir teisėtai buvo įvertinti kaip šiurkštus darbo pareigų pažeidimas DK 235 straipsnio 2 dalies 11 punkto prasme, suteikiantis teisę darbdaviui atleisti ieškovą DK 136 straipsnio 3 dalies 2 punkto pagrindu. Kolegijos nuomone, atsakovės ieškovui skirta drausminė nuobauda – atleidimas – yra proporcinga ieškovo padarytiems pažeidimams: drausminė nuobauda buvo skirta ne už vieną, o už kelis darbo drausmės pažeidimus; ieškovui iš pradžių už tą patį darbo drausmės pažeidimą (piniginių lėšų netinkamą apskaitymą, laikymą) buvo

taikyta švelnesnė drausminė nuobauda – pastaba, tačiau, kaip matyti, ieškovas išvadų nepadarė ir nepakeitė savo požiūrio į darbą.

18. Tam, kad nusižengimą, kuriuo pažeidžiamos darbo pareigos ar tvarka, būtų galima kvalifikuoti kaip šiurkštų pagal DK 235 straipsnio 2 dalies 11 punktą, nėra būtina nustatyti, patyrė dėl to darbdavys realios žalos ar ne. Šiurkštus darbo pareigų pažeidimas gali sukelti ir kitokių neigiamų padarinių – darbdavys gali netekti pasitikėjimo darbo pareigas ar tvarką šiurkščiai pažeidusiu darbuotoju, be to, realios žalos darbdaviui dėl darbuotojo padaryto šiurkštaus nusižengimo gali atsirasti vėliau ir pan. (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2007 m. gruodžio 28 d. nutartis, priimta civilinėje byloje J. C. v. individuali L. Š. įmonė „Meškėnas“, bylos Nr. 3K-3-560/2007; 2012 m. balandžio 20 d. nutartis, priimta civilinėje byloje O. L. v. UAB „Saurida“, bylos Nr. 3K-3-182/2012; 2013 m. sausio 10 d. nutartis, priimta civilinėje byloje V. B. ir kt. v. AB „Lietuvos geležinkeliai“, bylos Nr. 3K-3-98/2013; kt.).

19. Teisėjų kolegija, įvertinusi skundžiamą teismo procesinį sprendimą ir apeliacinio skundo argumentus, konstatuoja, kad nagrinėjamoje byloje pirmosios instancijos teismas nenukrypo nuo įrodymų vertinimo taisyklių bei principų. Iš skundžiamo teismo procesinio sprendimo matyti, kad teismas įvertino tiek ieškovo, tiek atsakovės paaiškinimus, tyrė ir vertino visus šalių pateiktus įrodymus, pasisakė dėl įrodymų tinkamumo bei įrodomosios galios, šiais įrodymais patvirtinamų aplinkybių. Dėl to konstatuotina, kad atsakovė, kaip darbdavė, įrodė, jog ieškovas padarė šiurkštų darbo drausmės pažeidimą (CPK 178 straipsnis).

20. Atsižvelgdama į anksčiau išdėstytus argumentus teisėjų kolegija mano, kad apeliacinio skundo argumentai nesudaro pagrindo pripažinti, jog šią bylą nagrinėjęs pirmosios instancijos teismas pažeidė materialiosios ir procesinės teisės normas, nukrypo nuo teisės aiškinimo ir taikymo praktikos. Teisėjų kolegija, patikrinusi skundžiamą teismo procesinį sprendimą, konstatuoja, kad jį panaikinti apeliacinio skundo argumentais nėra teisinio pagrindo, todėl pirmosios instancijos teismo sprendimas paliktinas nepakeistas (CPK 326 straipsnio 1 dalies 1 punktas).

Dėl bylinėjimosi išlaidų

21. Netenkinus ieškovo apeliacinio skundo, bylinėjimosi išlaidos priteisiamos atsiliepiamą į apeliacinį skundą surašiusiai šaliai. Atsakovė prašo priteisti bylinėjimosi išlaidas. Jos sumokėti 500 Eur už atsiliepiamą į apeliacinį skundą neviršija Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2015 m. kovo 19 d. įsakymu Nr. 1R-77, kuriuo buvo pakeistas Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2004 m. balandžio 2 d. įsakymas Nr. 1R-85 „Dėl Rekomendacijų dėl civilinėse bylose priteistino užmokesčio už advokato ar advokato padėjėjo teikiamą teisinę pagalbą (paslaugas) maksimalaus dydžio patvirtinimo“, rekomenduojamo priteisti užmokesčio. Atsižvelgiant į tai netenkinus apeliacinio skundo atsakovei iš ieškovo priteistina 500 Eur bylinėjimosi išlaidų, patirtų apeliacinės instancijos teisme.

Teisėjų kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 324–331 straipsniais,

n u t a r i a:

Šilutės rajono apylinkės teismo 2017 m. balandžio 3 d. sprendimą palikti nepakeistą.

Atsakovei Duomenys neskelbtini priteisti iš apelianto S. V. 500 Eur bylinėjimosi išlaidų apeliacinės instancijos teisme.

Teisėjai
Dobrovolskis

Marius

Albina Pupeikienė

Alvydas Žerlauskas